

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 01. lipnja do 07. lipnja 2015.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
01.06.	Sv. Justin Ponedjeljak	07:30 19:00	+Ivan i Dragica Matasić - Ivan Gazilj
02.06.	Sv. Marcelin i Petar Utorak	07:30 19:00	+ Guido kard. Delmestri -Velimir i ob. Šarić; Ivan i Milka Cindrić;
03.06.	Sv. Karlo Lwanga i drug. Srijeda	07:30 19:00	+ nema nakane - Zora i Dragutin Živčić
04.06.	Presveto Tijelo i Krv Kristova Tijelovo - Četvrtak	09:00 17:00	+Dragutin Huljina -misa na Dubovcu, tijelovska procesija Dubovac, Novi Centar, Presveto Trojstvo i završetak na Baniji.
05.06.	Sv. Bonifacije, biskup - PRVI PETAK Petak	07:30 19:00	+Branko Crevar - Janko Kralj, obit. Zvonarić, Marica Mihalić, Danica Palisak; Cvjeta Perišić *PRIJE SVETIH MISA, MOGUĆNOST JE ZA SV. ISPOVIJED
06.06.	Sv. Norbert, biskup Subota	07:30 11:00	+ Otilija Somer - Horvat krštenje: Sara Dukić, Mara Jurina
07.06.	Deseta Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 10:30 19:00	+ Marko i ob. Pavlić; Mijo i Marica Mihoviljac župna sveta misa - ob. Miljenović

- za čišćenje i pospremanje, pomoć starijim osobama - jedna gospođa traži posao nazvati na mobitel 0998425338. Unaprijed se zahvaljujem.
- Od mjeseca lipnja večernje mise radnim danom i nedjeljom nisu više u 18:00 sati nego u **19:00 sati**.
- U utorak 02. lipnja na večernjoj sv. misi moliti će se za nerođenu djecu

NOVI CENTAR - KARLOVAC
<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA SRCA ISUSOVA
PRESVETO TROJSTVO - 31.05.2015. -
GODINA II., BR. 40

"Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga."

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori: *»Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovijedio! I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta.«*

Riječ Gospodnja. **(Mt 28, 16-20)**

Misli za današnje evanđelje

Naš Bog ima lice

Milost Gospodina našega Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama! U ovom pozdravu sadržano je veliko otajstvo današnje svetkovine, svetkovine Boga, Božjega bića. Danas bi bilo dobro zaboraviti matematiku; pomoću nje nećemo daleko stići. Stalno ćemo se pitati kako jedan može biti tri ili tri jedan. Slavimo naime jednoga Boga u tri božanske osobe ili kako jednostavno kažemo: Presveto Trojstvo. Pripadnici drugih jednobožačkih religija znaju nam predbacivati da vjerom u Trojstvo uvodimo mnogoboštvo, što je krivovjere. Ali mi vjerujemo samo ono što nam je sam Bog o sebi objavio: objavio se kao ljubav. Ljubav je jedna, a ima mnogo lica, mnogo načina kako se očituje i pokazuje. Božje biće je čista ljubav, a očituje se u nepomućenoj ljubavi Oca i Sina. Otac je poslao Sina na ovaj svijet, a on je odlazeći Ocu obećao i poslao nam Duha Svetoga da vodi i posvećuje Crkvu do konca svijeta. Vjerujemo Ocu koji je istina, vjerujemo u istinu koju nam je njegov Sin navijestio, vjerujemo u njihova Duha Svetoga koji nas u tu istinu sve više upućuje. U ime toga Boga: Oca, Sina i Duha Svetoga smo kršteni i ušli smo u Božji život. U punini ćemo ga uživati u vječnosti. Sada smo još ograničeni prostorom i vremenom u kojemu nam je pružati svjedočanstvo o Bogu koji je ljubav i učiniti sve da to i drugi saznaju i otvore se Bogu koji ljubi svako svoje stvorenje.

[Pitanja za tiho razmišljanje:](#)

1.Koliko poznajem Boga i njegovo lice?

2.Presveto Trojstvo pokazuje nam da je u Bogu prisutna ljubav koja se daruje i prima.

SVETAC TJEDNA

Sveti Justin, filozof, mučenik (+165.)

Sveti Justin se rodio početkom II. stoljeća u gradiću Flavia Neapolis, stari Sihem, a današnji Nablus, u srcu Samarije, središnjeg dijela Palestine. Njegov je otac Prisco bio vjerojatno latinskog podrijetla, možda je kao službenik došao u Palestinu, a obitelj je bila poganska. Izgleda da Justin nije bio neki naročit poznavalac židovske i samarijske vjere i kulture, jer kao građanin posve rimskog naselja nije dolazio u dodir s obližnjim starosjediocima. U gradu se njegovala grčka kultura pa je u njoj bio odgojen i mladi Justin. Iz njegovih se kasnijih spisa vidi da je bio priličan poznavalac govorničtva, pjesništva, povijesti, a naročito filozofije. Svu njegovu pažnju zaokupljali su filozofski problemi. U njegovo doba filozofija je nastojala rješavati čovjekove konkretne probleme i donijeti mu nutarnje oslobođenje i spasenje. Za istinom se tragalo da bi se lakše i sigurnije došlo do sreće, do ostvarenja one čovjekove vječne i praiskonske težnje. Justin je sam opisao svoj mučni i dugi put, svoje filozofsko probijanje kroz razne sustave: stoicizam, peripatetizam, pitagoreizam, dok nije došao do platonizma. Neumorni filozof i tražitelj potpune istine tražio je i dalje. Zato se povukao u jedno samotno mjesto kraj mora nadajući se da će u tišini i razmišljanju pronaći pravu sreću i mudrost. Tada se za vrijeme šetnje susreo s nekim tajanstvenim starcem, koji mu otkri da se prava sreća ne nalazi u Platonovoj mudrosti, već u knjigama Prorokâ i u novozavjetnim spisima. Isus Krist je onaj jedini koji donosi spasenje i sreću. Justin se sada svim žarom dao na čitanje i proučavanje knjiga Svetoga Pisma, koje su ga tako osvojile i uvjerile u istinitost kršćanstva da je zatražio krštenje. Ne zna se točno za vrijeme i mjesto toga događaja. Neki misle da se zbilo oko g. 130. i to ili u Efezu ili u Aleksandriji. Uostalom, te okolnosti i nisu tako važne, već događaj čovjeka filozofa koji postaje kršćanin. On je iskreno tražio istinu, našao je i prihvatio, za nju se kasnije svojim životom i spisima zalagao te za nju mučeničkom smrću pružio najveće i najuvjerljivije svjedočanstvo. Sv. Justin svjedoči kako Kristova mudrost nije bila jedini motiv zbog kojega je prihvatio kršćanstvo. Na njega su djelovali i kršćani, s kojima je dolazio u dodir. Upoznavši ih, vidio je kako su neistinite sve optužbe kojima se tada udaralo na njih. Justin je preko kršćana u kršćanstvu otkrio vjerodostojnu religioznost, iskrenu pobožnost, veliku želju za služenjem Bogu i bližnjemu, a najviše ga je ispunjavala udivljenjem spremnost tolikih kršćana da ustraju u svojoj vjeri i uz cijenu života. Obrativši se na kršćanstvo, Justin se dao na apostolat, osobito među ljudima veće kulture. Njih je nastojao upoznati s mudrošću Krista Gospodina. Iz vlastitog je iskustva znao da je grčko-rimski svijet upoznao kršćanstvo samo preko njegovih neprijatelja, a ta je spoznaja nužno morala biti iskrivljena, subjektivna i netočna. Protiv kršćanstva posvuda su se širile netočne vijesti, predrasude, bez ikakva ozbiljnog nastojanja da se uđe u bit objavljenih istina. Sveti Justin upravlja sve svoje nastojanje u to da o kršćanstvu dade jednu objektivnu sliku. U tu svrhu obraća se ne samo malim skupinama katekumena, već i svima onima koji iskrena srca traže istinu. Njih poučava, za njih sastavlja spise apologetskoga značaja, pobijajući sve ono što se o kršćanstvu netočno širilo. Da bi kao filozof bio što bliži svojim slušačima, on i poslije krštenja nosi tada uobičajeni plašt, kojim su bili zaogrnuti učitelji filozofije. Negdje oko g. 135. Justin se u Efezu susreo s jednim židovskim rabinom te s njime izmijenio misli o tumačenju Pisama. Dvadeset godina kasnije to će i opisati u svome slavnom spisu Dijalog sa Židovom Trifonom. Inače se on daleko češće susretao s ljudima koji su dolazili iz grčko-rimskih kulturnih sredina, a manje sa Židovima. Čitav je Justinov život poslije obraćenja na kršćanstvo, a još više njegova smrt, bilo svjedočenje za istinu Isusa

Krista Raspetoga. Povod pak njegovoj smrti vjerojatno je bio ideološki sukob s ciničkim filozofom Krescentom. U svojoj Drugoj obrani Justin pripovijeda kako je taj filozof kršćanima podmetao podvale, neistine i optužbe i na taj ih način ocrnjivao. Čak ih je optuživao da su i bezbošci. Na te je optužbe Justin reagirao svojom Drugom obranom, koju je upravo rimskome Senatu. Krescent ga je tada kao tobožnjeg neprijatelja rimskoga poretka tužio vlastima i Justin bi bačen u zatvor, a s njime i nekolicina njegovih učenika. Između g. 163–167. Justin je sa svojim drugovima Karitom, Karitom (žena), Evelpistom, Jeraceom, Peonom i Liberianom osuđen na smrt i pogubljen. Mučeništvo je opisano u Aktima sv. Justina i drugova. Po jednodušnom sudu povijesne kritike Justina kao mučenika spominju mnogi stari martirologiji, ipak je njegovo štovanje poprimilo veći zamah tek u XIX. stoljeću za vrijeme I. vatikanskog sabora i neposredno poslije njega taj spis ima veliku povijesnu vrijednost. Samu smrt ti su sveti mučenici sa svojim hrabrim i učenim predvodnikom najvjerojatnije podnijeli g. 165. za vrijeme cara Marka Aurelija. Iako Svetog. Saborski su oci zatražili od Pija IX. da uvede blagdan Sv. Justina s misom i časoslovom u kalendar cijele Katoličke Crkve. Molbu su potkrijepili mišljenjem da bi štovanje toga mučenika filozofa moglo vjernike, a još više teologe koji zaploviše racionalističkim vodama, privesti u tijekove vjernosti Kristovu nauku kako ga izlaže učiteljstvo Crkve. Molbu je ispunio nasljednik Pija IX. papa Leon XIII. Sveti Justin je bio plodan pisac, ali se od njegove pismene ostavštine nije sve sačuvalo, sačuvane su dvije Apologije ili obrane kršćana i Dijalog sa Židovom Trifonom.

Slika Trojedinog Boga

Nad pojmom jednog Boga u trima osobama možemo razbijeti glavu do Sudnjega dana. Ali u ljudskom životu ima mnoštvo pokazatelja koji upućuju na duboki smisao te vjerske istine. Uzmimo primjer braka. Najprije je tu samo dvoje ljudi: dva izolirana JA. Time što oboje nauče reći TI te se jedno drugome otvore, ulazi u njihov život veće savršenstvo. Ali susret u braku ne zatvara ih u to dvojstvo. Dvojstvo postaje plodno. Iz ljubavi nastaje treća osoba: dijete. I to dijete je opet početak novog zajedništva. Nije li to slika trojedinog Boga?

Sveti Augustin i dijete

Prema staroj legendi sveti je Augustin jednom šetao morskim žalom razmišljajući o Božjoj biti i trudeći se da shvati Presveto Trojstvo. Pritom je vidio kako neko dijete tiho i ustrajno školjkom pretače morsku vodu u jamicu što ju je iskopalo u pijesku. »Što to radiš, dijete?« upita Augustin? »*Kanim pretočiti more u ovu jamicu*« - reče dijete posve ozbiljno, zauzeto svojim poslom. »*I misliš da će ti to uspijeti?*« - upita opet Augustin. »*Posve sigurno će to meni uspijeti prije, nego li će tebi uspijeti da shvatiš Božju bit*« - odgovori dijete.